

پرسپولیس با تغییر استراتژی مقابل چادرملو به میدان می‌رود

تیم هاشمیان تهاجمی می‌شود

حمیدرضا اسکندری
حریتمکار گروه ورزشی

پرسپولیس تمرینات خود را برای مصاف با تیم چادرملو از عصر روز سه‌شنبه آغاز کرد و سرخپوشان قبل از تمرین ابتدا در جلسه توجیهی کادرفنی شرکت کردند. برنامه کادرفنی پرسپولیس به این شکل است که فردای هر مسابقه با بازیکنان تیم خود جلسه آنلاین برگزار می‌کنند تا عملکرد تک‌تک نفرات در میدان نقد شود و اشتباهات آن‌ها نیز گوشزد شود. برای بازی‌های بعدی هم وحید هاشمیان و دستیارانش ابتدا خودشان به آنلاین تیم حریف پرداخته و بعد از آن طراحی تمرینات تیم‌شان برای این بازی را بر اساس شرایط مسابقه پیش‌رو طرح‌ریزی می‌کنند. قبل از آغاز این تمرینات نیز جلسه توجیهی با سرخپوشان برگزار می‌شود تا آن‌ها با شناسخت نسبی از حریف وارد مرحله جدیدی از تمرینات شوند. نکته قابل توجه اینکه هاشمیان سعی می‌کند برای هر بازی استراتژی خاصی داشته باشد و ترکیب تیمش را نیز با تغییراتی مواجه سازد. این تغییر حتی می‌تواند جابه‌جایی بازیکنان در زمین هم باشد. او به همراه دستیارانش تقریباً هر روز دو ساعت را برای آنلاین تیم خودشان و تیم حریف وقت می‌گذارند تا استراتژی مناسب‌تری را برای بازی پیش‌رو در نظر بگیرند.

در همین راستا باخبر شدیم که سرخپوشان قرار است با استراتژی جدیدی به مصاف چادرملو رفته‌و نسبت به دویازی قبل خود مقابل سپاهان و فولاد تهاجمی‌تر بازی کنند. حتی ممکن است بازیکنانی مثل مجتبی فخریان و محمدحسین صادقی هم در این مسابقه فرصت بازی پیدا کنند. مسئله دیگر اینکه با توجه به بازی درگیرانه و تقریباً تدافعی چادرملو، هاشمیان نگاه ویژه‌ای به استفاده بهتر از ضربات ایستگاهی دارد. در واقع سرخپوشان روی این ضربات هم در کار دفاع زیاد کار می‌کنند و هم برای رسیدن به گل. به هر حال پرسپولیس فصل پیش رکورددار خوردن گل روی ضربات ایستگاهی از کناره‌ها بود و در بازی با فولاد هم باز به این مشکل گل خورد. حالا هاشمیان دنبال این است که این ضعف بزرگ تیمش را برطرف سازد.

بازگشت با احتیاط خداینده‌لو به تمرینات

محمد خداینده‌لو یکی از بازیکنان مصدوم اردوی پرسپولیس بود که وضعیت او روز سه‌شنبه برای حضور کامل در تمرینات گروهی مورد بررسی قرار گرفت. در نهایت تشخیص این بود که او با احتیاط به توپ شود چراکه ممکن است

پرسپولیس با تغییر استراتژی مقابل چادرملو به میدان می‌رود

او هم مثل محمد عمری مصدومیتش تشدید شود. با توجه به اینکه خداینده‌لو روز سه‌شنبه به صورت نصف و نیمه در تمرینات گروهی شرکت کرد، احتمالاً شانس کمی برای حضور در ترکیب اصلی سرخپوشان در بازی فردا داشته باشد. دیگر مصدومان پرسپولیس هم محمد عمری، سرژ اوریو و سهیل صحرایی هستند که فعلاً دوره درمانی خود را طی می‌کنند. در این بین وضعیت عمری کمی نگران‌کننده است و قرار است به زودی تست‌های لازم از او گرفته شود و اگر شرایط رباط داخلی‌اش بهتر شده باشد برای بازگشت به تمرینات گروهی آماده خواهد شد، در غیر این صورت شاید او مجبور شود عمل جراحی روی پایش انجام دهد.

باکیج در پست دلخواه؟

در روزهایی که وحید هاشمیان به اتفاق دستیارانش به دنبال یک شماره ۹ ایدئال برای تیم‌شان در خط حمله هستند، آن‌ها به این نتیجه رسیده‌اند که در پست شماره ۱۰ (پشت

مهاجم و نزدیک به باکس حریف) ضعیف دارند. نفراتی مثل رضا شکاری و سروش رفیعی و حتی بیفوما در این پست تست شدند اما هیچ‌یک نتوانستند انتظارات را برآورده سازند. در همین راستا شنیدیم حتی هاشمیان با توجه به عملکرد خوب علی علیپور در خط حمله تشخیص داده که دنبال یک شماره ۱۰ با قدرت سرزنی بالا باشند که هم توانایی بازی در پست پشت مهاجم را داشته باشد و هم در مواقع لزوم بتوانند او را به خط حمله ببرند. در این بین مارکو باکیج برای بازی در این پست اعلام آمادگی کرده و خودش اعتقاد دارد که نزدیک باکس حریفان بهتر و مؤثرتر می‌تواند بازی کند. این در حالی است که هاشمیان اعتقاد دارد باکیج باید در میانه میدان و حتی عقب‌تر باشد تا بتواند به بازی تیمش نظم ببخشد؛ کاری که از عهده دیگر هافبک‌های پرسپولیس آن‌طوری که باید برنمی‌آید. این امکان وجود دارد که با توجه به عقب بازی کردن تیم چادرملو، هاشمیان تصمیم بگیرد باکیج را نزدیک محوطه جریمه این تیم کند تا بتواند از قدرت شوت‌زنی و خلاقیتش در ارائه پاس‌های کوتاه و سرعتی در عمق دفاع حریف بهره‌برد. اتفاقی که هافبک مونت‌نگرویی از آن به شدت استقبال می‌کند.

صادق گودرزی در گفت‌وگو با «فرهیختگان»: در لس آنجلس می‌توانیم بهترین نتیجه ادوار المپیک را بگیریم

رحمان یک اعجوبه کشتی است

زارع می‌تواند تعداد مدال‌های خود را دورقمی کند ■ **کامران باید در ۸۶ کیلوگرم بماند تا مدال المپیکش را بگیرد**

را آنلاین کند. ملی‌پوشان با رینگ‌هایی که در دست‌شان دارند هر لحظه؛ چه در سالن کشتی، چه در بیرون و حتی زمان استراحت و خواب در حال رصد هستند. شرایطی که اصلاً با دوران ما قابل مقایسه نیست.

یکی از انتقاده‌ها به فدراسیون کشتی و علیرضا دبیر این بود که فقط با ایجاد زیرساخت‌ها نمی‌توان کشتی را به قهرمانی جهان رساند. موضوعی که با نتایج جهانی اخیر شاید تا حدودی رنگ‌بازد و مشخص کند که زیرساخت درست می‌تواند یکی از عوامل موفقیت در نتیجه‌گیری باشد؟ همیشه هر زمانی که این موضوع مطرح می‌شد به علیرضا دبیر، سایر دوستان و حتی منتقدان می‌گفتم که برای کسب نتیجه‌خوب ابتدا باید زیرساخت‌ها را درست کرد. زیرساخت عمرانی و استفاده از تکنولوژی در کنار بهره از افراد دانشگاهی خودبه‌خود باعث رقم زدن نتیجه دلخواه خواهد شد. یکی از عوامل رشد فوتبال ما از زمانی رقم خورد که حرفه‌ای‌تر به مسائل نگاه کرد. این موضوع در ورزش قابل کتمان نیست که هر چه حرفه‌ای‌تر باشیم، زیرساخت بهتر داشته باشیم و هزینه کنیم در نهایت برداشت بیشتری خواهیم داشت.

امیرعلی آذرپیرا با شکست احمد تاج الدینوف دست به کار بزرگی زد، اما در نهایت برای اولین بار مغلوب کابل اسنایدر شد و به مدال نقره جهان رسید.

عملکرد آذرپیرا را چگونه دیدید؟

قرعه امیرعلی فوق‌العاده سخت بود، اما او کشتی بی‌نظیری مقابل تاج الدینوف گرفت. اگر بنخواهیم کل کشتی‌های مسابقات جهانی را انتخاب کنیم، قطعاً یکی از آن‌ها کشتی آذرپیرا با تاج الدینوف بود. نباید فراموش کنیم که آذرپیرا پس از جراحی و یک‌عمل سخت بازگشت و برای دیگر باشکست‌قهرمان المپیک خود را ثابت کرد. در کشتی فینال با اسنایدر نیز خیلی فاصله وجود نداشت و هر لحظه امکان داشت که برنده کشتی تغییر کند. فکر می‌کنم آذرپیرا اگر از ۲۰:۳۰ دقیقه به پایان مسابقه به‌دفاع نمی‌رفت و یکی، دو حمله انجام می‌داد، با اطمینان نتیجه را حفظ و دوباره مانند المپیک پاریس اسنایدر را شکست می‌داد. او زود به دفاع و نگهداری پوزن رفت.

حتی در ۸ ثانیه پایانی که عقب افتاد نیز به پای اسنایدر رسید، اما زمان برای خاک کردن نداشت. در مجموع بچه‌های ما خیلی خوب بودند و این موضوع مدیریت درست پژمان در دستکار را می‌رساند که باعث همدلی و همبستگی بین کادر و بچه‌ها شده بود. در دستکار بار دیگر شایستگی خود را اثبات کرد.

یکی از شکست‌های تلخ مسابقات جهانی شکست قاسم‌پور مقابل والنسیا بود.

آن‌طور که از پژمان در دستکار شنیدم کامران در این مسابقات با تپ و لرز کشتی گرفت و غده لنفاوی او نیز متورم شده بود و وضعیت خوبی به لحاظ سلامتی نداشت. کامران کشتی‌های خوبی گرفت و به زیبایی از سد کادیف گذشت، اما والنسیا واقعاً متفاوت از سالیان گذشته بود. قطعاً اگر ما والنسیا را این شکلی دیده بودم، برنامه آنلاین

فرصت به عنایت‌زاده هم می‌رسد

یکی از بازیکنانی که اسماعیل کارताल اعتقاد ویژه‌ای به سبک بازی او داشت، علیرضا عنایت‌زاده بود. بازیکنی که توسط این مربی ترک‌تبار به ترکیب اصلی سرخپوشان راه یافت و توانست عملکرد خوبی از خود بر جای بگذارد. اما با آمدن وحید هاشمیان شرایط برای عنایت‌زاده خوب پیش نرفت؛ از این جهت که او با یک مصدومیت جدی مواجه شد و به این علت بازی‌های دوستانه پیش‌فصل تیمش را از دست داد. در واقع این بازیکن از شروع فصل بود که توانست کم‌کم به شرایط ازمانی برگردد و در حال حاضر نیز شش‌اینش بهتر شده و از خوب‌های تمرینات تیمش است. با توجه به اینکه میلاد سسرلک هم نتوانسته نمایش چندان خوبی از خود در بازی‌های اخیر پرسپولیس ارائه دهد و سروش رفیعی هم در فرم ایدئالش نیست، احتمالاً هاشمیان تصمیم بگیرد که به عنایت‌زاده هم فرصت بازی دهد. عنایت‌زاده به همراه یاسین سلمانی، محمدحسین صادقی، مرتضی پورعلی‌گنجی و مجتبی فخریان نفرات شاخصی هستند که در این فصل هنوز فرصت بازی برای پرسپولیس را پیدا نکرده‌اند.

آخرین فرصت دورسون به پرسپولیس

باشگاه پرسپولیس در راستای هزینه‌های هنگفتی که در بازار نقل‌وانتقالات برای پرداخت پول رضایت‌نامه، حق ایجنتی و... داشت، فقط غرامت سنگین را کم داشتست که نزدیک به ۸۰ میلیارد تومان هم در این زمینه تعهد ایجاد کرد. در این بین سسردار دورسون با دریافت ۴۰۰ هزار دلار غرامت به نوعی رکورددار شد و حالا زمان پرداخت نیمی از این مبلغ فرا رسیده است. نکته قابل توجه اینکه روزی که باشگاه پرسپولیس دنبال فسخ قرارداد با دورسون بود، رضا درویش در امارات با ارائه پیشنهاد نجومی به دنبال گرفتن رضایت‌نامه شهریار مغانلو بود و همین مسئله باعث شد که مهاجم ترک خواسته مالی‌اش را افزایش دهد. در نبود درویش، پیمان حدادی به ادعای خودش به زحمت توانست دورسون را قانع کند که به دریافت ۴۰۰ هزار دلار رضایت دهد و قرار بر این شد این پول در دو قسط به این بازیکن پرداخت شود. امروز در واقع زمان پرداخت قسط دوم طلب دورسون است که اگر این پرداختی انجام نشود، او می‌تواند پرونده را به فیفا برده و خواهان کل پول قراردادش شود. طبیعتاً اگر پرسپولیس دورسون را در لیست خود نگه می‌داشت، حداقل می‌توانست از او بهره‌برد اما الان که نتوانسته برای این بازیکن جانشین پیدا کند، مجبور است حدود نیمی از قراردادش را پرداخت کند.

گزارش

تیم ملی کشتی آزاد قهرمان جهان شد
اما نباید از برخی نقاط ضعف خود غافل شویم

علامت سؤال مهم در میان‌وزن

امید نظری‌گوهر
حریتمکار گروه ورزشی

تیم ملی کشتی ایران با کسب ۲ طلا، ۲ نقره، ۳ برنز و کسب ۱۴۵ امتیاز موفق شد سرتیبه خود در ادوار ۱۹۶۱، ۱۹۶۵، ۱۹۹۸، ۲۰۰۲ و ۲۰۱۳ را تکرار کند و بعد از ۱۲ سال عنوان قهرمانی رقابت‌های آزاد قهرمانی جهان را به دست آورد. گردن آویزهای شاگردان در دستکار شاید به اندازه توفیقات سال ۲۰۲۱ یعنی ۳ طلا، ۳ نقره، یک برنز و ۱۶۲ امتیاز که با کسب‌رتبه‌سومی همراه شد لر با نبوده باشد ولی به هیچ‌وجه نمی‌توان به معنای واقعی کلمه تیم‌بودن و نقش ۸ نفر در قهرمانی ایران را انکار کرد. در مسابقات جهانی زاگرب فقط مومنی در ۵۷ کیلوگرم و یزدانی در ۷۰ کیلوگرم به‌دلیل کسب‌رتبه‌های هفدهم و بیست‌ویکم اندوخته‌شخصی و امتیازی برای تیم‌شان نداشتند و قطعاً باید در این ۲ وزن و حتی ۷۴ کیلوگرم که نماینده‌اش روی سکونرفت و پنجم شد بازنگری جدی برای کامیابی در تورنمنت‌های حساس سال آینده صورت گیرد. به‌طور کلی در زمانی که کشوری یک روز زودتر از پایان مسابقات قهرمانی‌اش را قطعی می‌کند انتقاد و نورت‌بااندن به نکات سیاه و منفی نیازمند شهامت بسیار زیاد است اما باید این جسارت را بعد از موفقیت در کرواسی به کار گرفت چون ورزش ایران در طول تاریخ ثابت کرده هر وقت با‌به غیغب انداخته، مسیر پیشرفتش کند شده است.

قطعاً حتی مخالفان سفت و سخت کادرفنی تیم ملی نیز جمع‌بندی و نتیجه‌گیریشان بعد از پایان روز نخست با دیدارهای شب چهارم کاملاً متفاوت بود. کشتی آزاد ایران حنوزش در زاگرب را با محمدنژاد جوان، یزدانی، قاسم‌پور و زارع آغاز کرد و شکست تلخ یزدانی مقابل هیبت‌اف و باخت غیرقابل پیش‌بینی قاسم‌پور روی‌روی والنسیا نه‌چندان بزرگ و تکنیکی باعث شد قلم‌برخی منتقدان و کشتی‌دوستان مثل جهانی ۲۰۲۳ برای کادرفنی تیز شود و حتی صعود دوز ۲۱ ساله به فینال نیز فشارها را تا پیش از عملکرد قابل قبول مومواد و آذرپیرا از مدیریت فدراسیون و تصمیم‌گیران امورفی نکاست. فینالیست شدن گوش‌شکسته‌های ایرانی در اوزان ۶۵ و ۹۷ کیلوگرم ثابت کرد باید با صبوری بیشتر به پای تلویزیون‌ها بنشینیم. و اگر انتقاده‌ها و کوبیدن‌هایمان ۲ یا ۳ روز گوشه ذهنمان باقی بماند سرد و کم‌زهر نمی‌شود.

برای بررسی اجمالی، ۱۰ وزن حاضر در مسابقات را می‌توان به‌دسته‌های سبک‌وزن، میان‌وزن و سنگین‌وزن تقسیم کنیم. در دسته‌سبک یعنی در اوزان ۵۷، ۶۱، ۷۵ و ۷۰، پیروزی شغفرانگیز عموژاد در فینال مقابل کیوکا و جلودرفتن احمد جوان بیشتر از پیش‌بینی‌های باعث می‌شود به این دسته بتوان نمره قبولی داد ولی باید گفت در میان‌وزن نفراتی مثل امامی، نخودی و قاسم‌پور در برآورده کردن توقعات ناکام بودند که بخشی از بار این اتفاق منفی را باید بر دوش کادرفنی گذاشت. همچنین در سنگین‌وزن یک طلا، یک نقره و یک برنز، زارع، آذرپیرا و فیروزپور نمره اوزان ۹۲، ۹۷ و ۱۲۵ کیلوگرم را به خوبی بالا می‌برد.

گمان می‌شود بخش عمده‌ای از کشتی‌گیری که این روزها طعم گزنده انتقاد را از زبان کشتی‌دوستان چشیده‌اند براساس رعایت نشدن چرخه انتخابی یا احترام نگذاشتن به قانون نوشته توسط راهی مسابقات جهانی شدند. برای مثال یزدانی قرار بود در وزن ۷۴ کیلوگرم کشتی بگیرد و حتی در مسابقات دوستانه مقابل روسیه در وزن جدیدش با سسیداکوف جنگید و در جام تختی از سد امامی نیز گذشت اما بعداً نتایجی به دست آورد که کادرفنی را دچار دودلی کرد و یزدانی دوباره به ۷۰ کیلوگرم بازگشت. به نظر می‌رسد اگر در دستکار همان‌طور که پای مهره‌های باتجربه مورد وثوقش می‌ایستد به جوانانی مثل سینا خلیلی نیز اعتماد ضد ضرر نمی‌کند چون در وزن ۷۰ و ۷۴ کیلوگرم نیاز به خون تازه دیده می‌شود. همچنین در وزن ۷۹ کیلوگرم مثل بابایی و یوسفی نتوانستند نظر کادرفنی را جلب کنند تا محمد فغانی بعد از عمل‌آوردی که خود بدون حضور در تورنمنت‌های مختلف و با صفر مسابقه انتخابی راهی کرواسی شود.

